

e un om

Mariana Fulger

e un om privind cerul
între două clipe ce vin pe rând și trec laolaltă
pe străzile zorilor strigă vânzătorii de ziare
în pragul cafenelei din colț, un boem
ridică mâna la tâmplă - salută râzând
spre marea etern legănătoare
coboară o femeie frumoasă cu un trandafir roșu
briza duce miros de alge și scoici
orașului și mai departe câmpului
cerul, însuși o mare prea adâncă,
unduește corăbii alb-cenușii ici și colo
pe scările bibliotecii, un cerșetor bătrân
așteaptă ora deschiderii, să schimbe cartea
în locul lui fără alt fast a citit
până când întunericul s-a lăsat peste oraș
și încă mult în lumina felinarului
la un pas, școala marinarilor și-a deschis ușile
în celălalt capăt al orașului, universitatea
ca o carte deschisă între zare și oraș
pe trotuare, vânzătorii de flori așază lumi colore
parfumul lor trece printre toate cum niște umbre
trec și vin mașini pe bulevardele lungi
cum niște benzi întinse dintr-o constelație înrourată
spre licee, școli și grădinițe ori doar spre parc
se grăbesc puii de om; în urmă ori alături,
un părinte, bunic, frate, coleg, prieten ori aerul.
sunt ore ce trec pentru că știm
sau nici nu ne pasă. e un om lângă alt om,
un om măcar în sufletul altui om; altul singur
aici, aiurea și dalele trotuarelor fără nume
- doar străzile și bulevardele primesc nume -
și clipe întâmplare, clipe neîntâmplare

Copyright Mariana Fulger